

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Eandem canonum violationem in eade causa Athanasij graviter Arrianis exprobrat Papa Julius. Ex quo colligitur necessarium esse cleri populi que consensum in constituendo Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ιδίαν, οι χειροτονήσαστες. Vnde patet synodum Episcoporum habitam fuisse Alexandriae, & electionem ordinationemque ab iis factam juxta postulationes civium. quod licet, ut in canone Nicæno, significatur dictione χειροτονείν.

II. Extat Athanasij in epistola ad orthodoxos querela de Gregorio sibi vententi per vim ab Arrianis subrogato in sede Alexandriae, cujus invasionem ex eo quoque probat, inter cetera, quod ejus electio peracta non fuerit juxta formam canonum, quae debuisset fieri καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κληρικοῖς καὶ τῷ Πάπῳ καὶ τοῖς ἀρχιεπισκοπικοῖς καὶ τοῖς ἐπίσκοποις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς κληρικοῖς. Mox: παρόντων τῶν αἰτησάντων λαὸν καὶ κληρικῶν: juxta canones ecclesiasticos & Pauli dictum: congregatis populis cum spiritu constituendum, cum Domini nostri Jesu Christi potestate. Mox: populis & Clericis qui poscerent praesentibus. En locum electionis, scilicet ubi est copia cleri & populi praesentis, id est, civitas sedis vacantis. Praeterea clerus & populus congregari debent cum Episcopo qui de successore tractant, & eorum spiritu esse conjuncti, id est, ab eorum judicio pendere, illisque decernentibus obsequi. Alludit hoc loco ad locum Pauli i. Cor. 5. ubi congregatis Corinthiis cum spiritu Pauli excommunicatur incestus reus ille, quam loquendi formulam eleganter trahit ad explicandam Episcoporum & populi consensionem ad constituendum novum Episcopum.

III. Eandem Constantij & Arrianorum vim eleganter exagitat in epistola ad solitariam vitam agentes, docetque illos & Apostolorum constitutionem & antiquos Ecclesiae mores constituendi Episcopos evertisse, quod Gregorius ignotum populo repugnanti cum minis & manu militari obtruderent, & Athanasium expellerent populis gratissimum. οὗτος ἐπένοησεν ἀλλοιωσάτω νόμον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων διατάξιν, καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθος, ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπιπέσειν ἑκάστῳ τῶν χειραρτάστων. ἐξ ἄλλων ἢ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐκ τῶν πατέρων καὶ τῶν κληρικῶν ἐπιπέσειν ἑκάστῳ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐκ τῶν πατέρων καὶ τῶν κληρικῶν ἐπιπέσειν ἑκάστῳ τῶν ἀποστόλων, καὶ ἐκ τῶν πατέρων καὶ τῶν κληρικῶν ἐπιπέσειν ἑκάστῳ τῶν ἀποστόλων. Hic (Constantius) excogitavit quo pacto legem alteraret, dissolvens Domini constitutionem per Apostolos traditam, & mores Ecclesie immutans, novumque excogitans constituendorum Episcoporum modum. Ex aliis quippe locis, & quinquaginta mansorum intervallo distitis, ad populos nolentes cum militibus Episcopos mittit, qui loco justitiae quae de illis esset apud populos, minas & liceras ad judices deferunt. Ex quo testimonio habemus disertè juxta Apostolo-

rum instituta & mores Ecclesiae praeficiendum Episcopum notum esse debere populis, atque gratum, nec invitis illis & repugnantibus per vim obtrudendum. Etenim, ut in eadem epistola monet Athanasius, amari non potest à populis ille quem nolunt, nec ei credere liberos suos possunt cujus nec vitam nec conversationem nec prorsus quis est norunt, & τὸ βίον, & τὸν αἴματροφῶν, & τὸν ἐστὶν οὐ γνώσκουσι.

IV. Graviter eandem canonum violationem Arrianis Gregorium obtrudentibus exprimat Iulius primus Pontifex Romanus apud Athanasium in apologia secunda, iis verbis quae jura ecclesiastica infracta ostendunt, non solum in expellendo Athanasio, sed etiam in constituendo Gregorio, qui nec ab Episcopis, nec à Presbyteris, nec à populo postulatus esset, nec illis cognitus, nec apud eos baptizatus, quae docent cleri populique consensum necessarium in constituendo Episcopo. Ποῖος καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ ποῖα παρέδοκεν ἡ ἐκκλησία, ὅταν εἰσελεύσῃς ἐκκλησίαν, καὶ ἐπιπέσειν τῶν ὁμοίων ἐχόντων ἀπὸ τῆς ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου, ἡμετέρας Γρηγόριον, ἕνεκα οὗ τῆς πόλεως, μήτε καὶ καταπίσθεντα, μήτε γνωσκόμενον τοῖς πολλοῖς, καὶ αἰτιήματα οὐκ ἀνεύθεντα, καὶ τὸν ἐπιπέσειν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔστιν. Qualis est ecclesiasticus canon, aut qualis hujusmodi apostolica traditio, ut in pace agente Ecclesia, tantisque cum Episcopo Alexandriae Athanasio concordantibus Episcopis, Gregorius mitteretur à civitate quidem peregrinus, nec ibi baptizatus, nec multis notus, nec à Presbyteris, nec ab Episcopis, nec à populis postulatus?

V. Quae autem eodem loco verba subjunguntur, docent institutionem à provinciae Episcopis in ipsa Ecclesia fieri debere, & promovendum à clero ipsius Ecclesiae peti. οὐκ ἔστιν ἢ κατασκευάσειν ἑκάστῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, ἀπ' αὐτῶν ἢ ἱερατικῶν, ἀπ' αὐτῶν ἢ κληρικῶν, καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπιπέσειν, ἢ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπιπέσειν, καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπιπέσειν, καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπιπέσειν. Constitutionem adeo illegitimè & praeter canonem ecclesiasticum fieri non oportebat; sed in ipsa Ecclesia, ex ipso sacramento, ex ipso clero, qui in provincia sunt Episcopos oportebat constituere. His verbis respicit & explicat canonem illum quartum Nicænum de quo agimus.

VI. Possẽm Concilij Nicæni epistolam ad Alexandrinos adducere; qua statuitur ordinatum à Meletio Episcopum obeunti catholice partis Episcopo in eadem civitate substitui posse si populus eum eligat, idque decreto suo confirmet Alexandrinus Episcopus. Sed isto loco non agitur de libera